

Ord, er ved at gaa af dem. De er ligefrem ved at skrumpe ind, og man kan mærke, hvordan den menneskelige Elasticitet er ved at tilpasse dem til, at de skal foretage sig saa lidt som muligt paa de aandelige Omraader.

Jeg vil derfor henstille til den højtærede Forsvarsminister, om der dog ikke i nogen Grad kunde gøres et Arbejde for, at den rent menneskelige Side af Tilværelsen kom til at berøre ogsaa disse Elever. Jeg synes for det første, at der i det Reglement, der nu kommer, bør fastslaaes, at de skal have et vist Antal Timer i civile Fag, og at de i disse Timer skal undervises af civile Lærere. Jeg er ganske overbevist om, at for det første er civile Lærere bedre Pædagoger end militære — det er ikke noget at undres over, det skulde de jo helst være —, men desuden har civile Lærere en Maade at komme Eleverne i Møde paa, som virker. Jeg vil endvidere henstille, om der ikke noget oftere kan blive holdt Foredrag for dem af ren civil Karakter. Og jeg vil henstille, om det ikke kan foranlediges, at der virkelig gives dem et Bladhold. Jeg forlanger ikke, at „Social-Demokraten“ og „Ekstrabladet“ skal holdes til dem, skønt det sikkert vilde volde dem stor Fornøjelse, men blot de maa faa gamle, skikkelige — ja, den kaldes jo „Tante Berlingske“, og det udtrykker, hvad der i denne Sammenhæng skal opnaas. Blot de kan faa lidt at vide, bare det nødtørftigste. Endvidere vil jeg henstille til Overvejelse, om det ikke kunde være heldigt, at Skolens Chef undertiden samledes med de civile Lærere alene for at erfare netop disses Syn paa Eleverne, thi der er ikke Tvivl om, at de civile Lærere ved denne Skole undertiden faar fat i noget, som de militære slet ikke kan faa fat i. En Næsvished er jo, militært set, noget ganske forargeligt og forfærdeligt; civilt set er det noget, som man i en Skole afgør med en rask Ørefigen, og saa er man lige gode Venner bagefter. Jeg tror, det kunde virke befrugtende paa hele Skolens Ledelse, om Chefen undertiden holdt Lærermøde, uden at de militære Lærere var til Stede. Jeg kunde overhovedet ønske, at der til Ordning af denne Skole blev givet et ganske bestemt Reglement, som lagde Vægt paa den borgerlige Side, og som gjorde det muligt, at den borgerlige Aand og Tone, som skulde findes i Skolen, ikke var afhængig af den enkelte Chefs Temperament, men at det var en

virkelig gennemført Tradition i Skolen, at der paa dette Omraade skulde bydes noget.

Jeg har anset det for saa vigtigt at udtale mig om disse enkelte Punkter, at jeg for øvrigt skal tillade mig at forbigaa Resten af Lovforslaget i Tavshed. Jeg tror, at hvad der er foreslaaet om, at Officers- og Ingeniørelevskolen nu skal slaas sammen til en Helhed, er rigtigt. Disse to Skoler har praktisk talt haft de fleste Fag sammen, og der er ikke flere Elever — de er anslaaede til 50 i begge Skoler tilsammen —, end at det er ganske rimeligt, at de slaas sammen til een.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse her i Tinget. Jeg var tilbøjelig til at sige, at da Underofficererne selv har tiltraadt det, kunde det gaa igennem uden Udvalg, men for saa vidt det skulde vise sig, at der fra anden Side er Ønske om Udvalgsbehandling, maaske blandt andet for at søge nogen nærmere Opklaring af de Forhold, jeg har omtalt her i Dag, skal jeg og mit Parti ikke modsætte os det.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Vanggaard: I det ærede Medlem fra Kertemindes (Eduard Larsen) Tale var der en enkelt Udtalelse, som fangede min Interesse, og jeg kan ikke lade være at udtale min Glæde over den. Det ærede Medlem talte om, at han som Lærer for Underofficerer havde undervist saaledes, at det havde militær Betydning — det Udtryk brugte han —, og at han havde fremhævet Mod og Dødsforagt som fortræffelige Egenskaber. Jeg tror, at han nævnedes, at det var sket blandt andet i Forbindelse med en Skildring af Port Arthurs Belejring. Jeg vil udtale min Interesse for de faldne Udtalelser og min Glæde over, at en radikal Mand nu kommer og siger, at saaledes har han ledet Undervisningen for Underofficerer. Jeg ser deri et Fremtidshaab om, at Striden mellem os om disse Principper maa mildnes, at ligesom det synes at være sket under de nuværende Tilstande, maa vi ogsaa i Fremtiden kunne komme til Enighed om disse Spørgsmaal, og at de ikke mere skal fremkalde en diametral Modsetning, i alt Fald ikke mellem Dele af Venstre.